

AZ ÜNNEPI ÉVFORDULÓ ELÉ...

Először az 1990-es évek elején a Magyar Könyvtárosok Egyesületén (MKE) belül merült fel egy önálló egyházi könyvtári szekció létrehozásának gondolata, majd az Országos Széchényi Könyvtár (OSZK) egyházi könyvtárakért felelős munkatársa, Szelestei Nagy László javaslatára született meg egy munkaközösség ötlete. Az ötletből a pannonhalmi Főapátsági Könyvtár vezetője, Bánhegyi Miksa, Szelestei Nagy László és több elszánt egyházi könyvtárban dolgozó kolléga összefogásának jóvoltából konkrét terv lett. 1994. március 8-án Kalocsán több mint 20 egyházi könyvtár képviselője elhatározta egy minden más szakmai szervezettől és felekezeti hovatartozástól független (ökumenikus) munkaközösség („Egyházi Könyvtárak Munkaközössége”) létrehozását, melynek minden magyarországi egyházi és felekezeti könyvtár a tagja lehetne. A munkaközösség céljait a résztvevők a következőkben határozták meg: az egyházi könyvtárosok folyamatos kapcsolattartásának biztosítása, információk áramoltatása és évenkénti egy-két napos találkozások, szakmai konferenciák megszervezése.

Az alakuló ülés 1994. november 8-án Budapesten, az OSZK-ban volt. Itt történt meg a szervezeti keretek kialakítása – az egyesület neve, az első alapszabály megszövegezése, tisztségviselők megválasztása – és a tevékenységi formák meghatározása. Az egyesület az Egyházi Könyvtárak Egyesülete nevet választotta. Az országos szervezet központja Budapesten az OSZK lett. Szellemi központjává a legrégebbi magyarországi könyvtár, a pannonhalmi Főapátsági Könyvtár vált, ez a könyvtár vállalta évekig az Egyesülés anyagi terheit és biztosította az ügyvitelt.

A könyvtár vezetője lett az egyesület első elnöke is. Az Egyesülésnek más hasonló szervezetekkel ellentétben nem könyvtárosok, hanem könyvtárak lettek a tagjai.

A következő közgyűlés 1995. november 7-én, ugyancsak Budapesten, az OSZK-ban ült

össze. Ez a közgyűlés hagyta jóvá az elnök, a titkár és az elnökség által végző formába öntött alapszabályt. Határozatot hozott egy lehetőség szerint évenként megjelenő Névtár, később tanulmányokkal, cikkekkal bővített Évkönyv elkészítéséről.

1995. december 19-én a Fővárosi Bíróság hivatalosan bejegyezte, nyilvántartásba vette az Egyházi Könyvtárak Egyesülését. [...]

Az 1990-es években különös tapasztalat volt, hogy hiába alkotják az egyik legősibb könyvtári csoportot, az egyházi könyvtárak története, különösen a 20. századi sorsa még a szakmabeliek számára sem igazán ismert. A díszes teremkönyvtárral bíró intézményeket ugyan sokan felkeresték turistaként, de hogy ezek egyféle szakkönyvtárként és nem múzeumként is működnek, szinte fel sem merült. A szakmabeliek megmagyarázhatatlan, inkább a muzeális gyűjteménynek köszönhető tisztelettel vagy az ismeretlen, titokzatosnak vélt intézménynek kijáró bizalmatlansággal méregetik ezeket az intézményeket, különösen a rendszerváltozást követő években. Az első feladat éppen ezért az volt, hogy megismertessék és elfogadtassák magunkat.

Napjainkra az egyházi könyvtárak „figyelemre, bólintásra becsültek” lettek a szak-

ma, az állami döntéshozó intézmények és talán a potenciális könyvtárhasználók előtt is. Nagy szerepe volt ebben az Egyházi Könyvtárak Egyesülésének, amely ökumenikusan összefogta és a mai napig képviseli a magyar egyházi és felekezeti könyvtárakat. Önbecsülést adó és mások megbecsülését kiváltó eredmény, hogy az egyesületet társszervezetként fogadják a könyvtáros szakmai szervezetek, hogy „számolnak vele” a társadalmi-politikai döntéshozók, hogy hullámmódozó eredménnyel, de többször sikerült anyagi többlettámogatást szereznie az egyházi könyvtárak számára, hogy tagintézményei több országos programban vettek részt és maga is szervezett nemcsak egyházi könyvtárosok érdeklődésére számító szakmai napokat.

(Ásványi Ilona: *Az egyházi Könyvtárak Egyesülésének 15 éve különös tekintettel a 2004 és 2009 közötti időszakra. 15 éves az Egyházi Könyvtárak Egyesülése.* - Pannonthalma : [EKE], 2009. 6. p. 53. p. (EKE – füzetek 1.)

„Merjük folytatni saját keresztutunkat”

Évek óta hagyomány az Esztergomi Hittudományi Főiskola Könyvtárában, hogy az egyházi év kiemelt időszakaiban, adventben és nagybőjtben közös elmélkedésre hívjuk az érdeklődőket, zenés-irodalmi műsor kíséretében. Az alkalmakon rövid lelki bevezető hangzik el, mely jó lehetőség az elcsendesedésre, gondolatébresztésre.

Örömteli visszajelzés, hogy néhány év elmúltával már nem férünk be a 120 ülőhelyesre bővített olvasóterembe, így a főiskola dísztermében tartjuk meg a rendezvényeket, ahol több százan részesei a műsornak. A nagy érdeklődés Székely János püspök úr, a Hittudományi Főiskola rektora bevezető elmélkedéseinek is köszönhető – itt nem csak az irodalmi műsorok, a mindennapi könyvtári munka is